

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 25 kwietnia 2023 r.

Pozycja 123

POSTANOWIENIE

z dnia 22 marca 2018 r.

Sygn. akt Ts 266/16

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Michał Warciński,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej [...] Sp. z o.o. z siedzibą w K. w sprawie zgodności:

- 1) art. 172 § 1 w związku z art. 175 oraz w związku z art. 121 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, ze zm.) z art. 2 oraz art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 172 § 1 w związku z art. 7 ustawy z dnia 16 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, ze zm.) w związku z art. 234 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155, ze zm.) z art. 2 oraz art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) art. 172 § 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, ze zm.) z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) art. 5 w związku z art. 172 § 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, ze zm.) z art. 2 oraz art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

1) podjąć zawieszone postępowanie,

2) odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W sporządzonej przez adwokata skardze konstytucyjnej, wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 19 grudnia 2016 r. (data nadania), [...] Sp. z o.o. z siedzibą w K. (dalej: skarżąca) zarzuciła niezgodność: po pierwsze – art. 172 § 1 w związku z art. 175 oraz w związku z art. 121 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, ze zm.; dalej: k.c.) z art. 2 oraz art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 zdanie pierwsze Konstytucji; po drugie – art. 172 § 2 w związku z art. 7 k.c. w związku z art. 234 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego

(Dz. U. z 2018 r. poz. 155, ze zm.) z art. 2 oraz art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 zdanie pierwsze Konstytucji; po trzecie – art. 172 § 1 k.c. z art. 2 Konstytucji; po czwarte – art. 5 w związku z art. 172 § 1 k.c. z art. 2 oraz art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 zdanie pierwsze Konstytucji.

Skarga konstytucyjna została wniesiona w związku z następującą sprawą.

Postanowieniem z 10 listopada 2015 r. (sygn. akt [...]) Sąd Rejonowy w G. VII Wydział Cywilny oddalił wniosek Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta G. (dalej: wnioskodawca) o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości zabudowanej położonej w G., a należącej do skarżącej.

W wyniku apelacji wnioskodawcy, Sąd Okręgowy w G. III Wydział Cywilny Odwoławczy (dalej: Sąd Okręgowy) postanowieniem z 8 czerwca 2016 r. (sygn. akt [...]) zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że stwierdził, iż wnioskodawca nabył 1 września 1990 r. własność przedmiotowej nieruchomości przez zasiedzenie.

W związku z tym, że Sąd Najwyższy przyjął do rozpoznania skargę kasacyjną skarżącą, wniesioną od postanowienia Sądu Okręgowego, Trybunał Konstytucyjny postanowieniem z 13 czerwca 2017 r. zawiesił postępowanie zainicjowane wniesiem skargi konstytucyjnej.

Po rozpoznaniu skargi kasacyjnej skarżącej, Sąd Najwyższy postanowieniem z 12 grudnia 2017 r. (sygn. akt [...]) uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach.

W skardze konstytucyjnej, skarżąca zarzuciła kwestionowanym przepisom, że naruszają jej konstytucyjne wolności i prawa wynikające z zasady ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, zasady stabilności orzeczeń wydawanych przez jego organy oraz zasady bezpieczeństwa prawnego (art. 2 Konstytucji), zasady ochrony własności (art. 21 ust. 1 Konstytucji), zasady prawa do własności i innych praw majątkowych (art. 64 ust. 2 Konstytucji) w związku z zasadą proporcjonalności (art. 31 ust. 3 zdanie pierwsze Konstytucji).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

1. Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego (Dz. U. poz. 2074) do postępowań przed Trybunałem Konstytucyjnym wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK) stosuje się przepisy tej ustawy. Skoro postępowanie zainicjowane rozpatrywaną skargą nie zostało zakończone przed 3 stycznia 2017 r., tj. dniem wejścia w życie u.o.t.p. TK, to zarówno wstępne, jak i merytoryczne rozpoznanie tej skargi określają przepisy u.o.t.p. TK.

2. Zgodnie z art. 61 ust. 1 u.o.t.p. TK skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań, a także gdy jest oczywiście bezzasadna.

3. Stosownie do art. 78 *a contrario* u.o.t.p. TK oraz art. 180 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155, dalej: k.p.c.), który ma odpowiednie zastosowanie do postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym na zasadzie określonej w art. 36 u.o.t.p. TK, zawieszone postępowanie podejmuje się z urzędu, gdy toczące się równolegle inne postępowanie (które może mieć wpływ na roz-

strzygnięcie sprawy) zostanie prawomocnie zakończone. Wobec wydania przez Sąd Najwyższy postanowienia o uchyleniu orzeczenia – wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne w sprawie – Trybunał podjął z urzędu zawieszone postępowanie zainicjowane wniesieniem skargi konstytucyjnej.

4. Zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK w związku z art. 79 w zw. z art. 197 Konstytucji, jednym z podstawowych warunków dopuszczalności skargi konstytucyjnej do merytorycznego rozpoznania jest wyczerpanie przez skarżącą drogi prawnej, zakończonej wydaniem ostatecznego rozstrzygnięcia.

Jako ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie objętej badaną skargą konstytucyjną, skarżąca wskazała postanowienie Sądu Okręgowego w G. III Wydział Cywilny Odwoławczy (dalej: Sąd Okręgowy) z 8 czerwca 2016 r. (sygn. akt [...]); dalej: postanowienie Sądu Okręgowego).

Sąd Najwyższy postanowieniem z 12 grudnia 2017 r. (sygn. akt [...]) uchylił zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego i przekazał sprawę temu sądowi do ponownego rozpoznania. Wobec tego, postanowienie Sądu Okręgowego utraciło przymiot ostatecznego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK.

Jeżeli w sprawie objętej badaną skargą konstytucyjną, skarżąca wskazała jako ostateczne rozstrzygnięcie takie orzeczenie, które utraciło przymiot ostateczności, to brak jest podstaw do rozpoznania takiej skargi przez Trybunał Konstytucyjny.

5. Mając powyższe na uwadze, Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 1 w związku z art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p. TK.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty doręczenia tego postanowienia.